



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4675/2020
16.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Трифуновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Драган Бојанић, адвокат из ... и Акционарског друштва за осигурање ДДОР а.д.о. Нови Сад, са седиштем у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1342/19 од 12.12.2019. године, у седници одржаној 16.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог ББ и **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1342/19 од 12.12.2019. године, у ставовима другом - тачка 1. и трећем изреке у односу на туженог ББ и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење у том делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 1120/16 од 19.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезу тужени да јој солидарно исплате на име претрпљених болова износ од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 160.000,00 динара и на име умањене животне активности износ од 220.000,00 динара, све за законском затезном каматом од дана подношења тужбе 13.06.2014. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженом ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 167.300,00 динара и туженом АД за осигурање ДДОР а.д.о. Нови Сад износ од 17.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1342/19 од 12.12.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу става првог изреке у односу на накнаду нематеријалне штете због умањења животне активности у износу од 220.000,00 динара са припадајућом каматом. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог и ставу другом изреке, тако што су у тачки 1. обавезани тужени да тужилци солидарно исплате на име претрпљених физичких болова износ од 77.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 62.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења 19.10.2018. године до исплате, док је у тачки 2. одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле за износ од још 73.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и за износ од још 98.000,00 динара на име претрпљеног страха све са законском затезном каматом од дана пресуђења 19.10.2018. године до

исплате. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка солидарно у износу од 212.660,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у односу на став други тачка 1. и став трећи изреке, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија туженог ББ дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), испитао је побијану пресуду на основу члана 408. тог закона и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је у саобраћајној незгоди која се догодила 20.03.2008. године у ... задобила лаке телесне повреде у виду нагњечења леве потколенице, нагњечења левог кука и истегнућа лигамената врата, због којих је лечена у Здравственом центру у Параћину у периоду од 20.03. до 24.03.2008. године, а затим је наставила кућно лечење. Против туженог ББ је вођен кривични поступак поводом наведене саобраћајне незгоде и правноснажном пресудом кривичног суда оглашен је кривим за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ. Тужени АД за осигурање ДДОР а.д.о. Нови Сад је као осигуравач у вансудском поступку исплатио тужиљи на име накнаде нематеријалне штете укупан износ од 119.000,00 динара дана 24.09.2013. године, од чега 63.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и 56.000,00 динара за претрпљени страх. Вештачењем је утврђено да је тужиља критичном приликом трпела страх одређеног трајања и интензитета, као и да је због претрпљених повреда, трпела физичке болове одређеног трајања и интензитета.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев као неоснован, налазећи да су износи који су тужиљи исплаћени дана 24.09.2013. године у вансудском поступку на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх, адекватни претрпљеној штети за ове видове, док умањење животне активности није у узрочно-последичној вези са предметном саобраћајном незгодом, већ је последица болести тужиље.

Другостепени суд је делимично преиначио првостепену пресуду, налазећи да исплаћени износи у вансудском поступку на име накнаде нематеријалне штете за физичке болове и страх не представљају правичну новчану накнаду за ове видове штете, па је утврђујући износе правичне новчане накнаде у време исплате закључио да је штета ненамирена за 48% на име претрпљених физичких болова и за 44% на име претрпљеног страха. Примењујући наведене проценте на износе утврђене правичне

новчане накнаде у време пресуђења, тужилци је досудио 77.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 62.000,00 динара за претрпљени страх.

Основано се ревизијом туженог ББ указује да је побијана пресуда заснована на погрешној примени материјалног права.

По одредби члана 192. Закона о облигационим односима (ЗОО) која се примењује и на накнаду нематеријалне штете (члан 205.), оштећеник који је допринео да штета настане или да буде већа него што би иначе била, има право само на сразмерно смањену накнаду. Када је немогуће утврдити који део штете потиче од оштећеникове радње, суд ће досудити накнаду водећи рачуна о околностима случаја.

У конкретном случају тужилци је критичном приликом повређена у саобраћајној незгоди и тужени АД за осигурање ДДОР а.д.о. Нови Сад је као осигуравач у вансудском поступку извршио исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх, наведећи да је приликом одмеравања накнаде узето у обзир да је тужилци допринела незгоди са 30%. Тужени ББ је у поступку истакао приговор подељене одговорности указујући да је тужилци допринела настанку штетног догађаја својим понашањем у саобраћају као пешак.

За правилну оцену истакнутог приговора подељене одговорности, било је потребно разјаснити да ли је тужилци као оштећена својим понашањем у саобраћају допринела настанку штете, у ком случају би сразмерно доприносу имала право на смањену накнаду. Пре него што се расправе сва питања у вези са обимом одговорности и разлозима за њено делимично смањење због евентуалног доприноса оштећеног не може се одлучивати о висини накнаде. Имајући у виду наведено, за сада се не може се прихватити становиште другостепеног суда да је извршеном исплатом у вансудском поступку од стране осигуравача део нематеријалне штете остао ненакнађен. Због тога је Врховни касациони суд укинуо другостепену пресуду у побијаном усвајајућем делу, као и одлуку о трошковима поступка јер њихова висина зависи од успеха тужилце у спору.

Другостепени суд ће имајући у виду изложене примедбе поново одлучити о жалби тужилце у погледу овог дела тужбеног захтева, као и о трошковима парничног поступка.

На основу члана 416. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић